

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2019 No3

European Reforms Bulletin

2019

scientific peer-reviewed journal

No. 3

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

e-mail: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 09 05.09.2019)

© European Reforms Bulletin, 2019

© Authors of articles, 2019

Table of contents

Atamanchuk L.R. Legal liability for investigation in foreign investment in Ukraine	2
Burba V.V. Methodological approaches to research activity research	7
Denysova A.V. The dialectics and systems approach as the basis of the methodology of the research of the problem of the administrative oversight of the bodies of the executive authority of Ukraine	13
Drozdov O.M. Some indications of provocation of a person to commit an offense involving the gain of an undue advantage in the light of the decisions of the European human rights courts	18
Grynova K.G. Certain aspects of the protection of the rights and legitimate interests of minors in the pre-trial investigation of crimes committed in the field of drug trafficking	22
Khamatov D.O. The current state of operative support of the trial of materials of criminal proceedings	25
Kolesnik S.P. Legal provision of prevention of terrorism by national	28
Komarnitsky D. Administrative and legal principles of state support of export activities in Ukraine	33
Martsynkevych S.A. The Right to Initiate Actions to Secure a claim in Administrative Proceedings	38
Sobko G.M. Mental forced as a circumstances of criminal action	45
Veselova L.U. Features of administrative-legal regulation in the field of cyber security support	49
Vozian V.A. Current state of interaction of pre-trial investigation bodies with operational units of the National Police of Ukraine in combating drug trafficking	53
Kozhura L.A. The Concept of Administrative Methods of Public Administration of the Right of Persons with Disabilities to Health Care	57
Babanina V.V. The norm of criminal legislative of Ukraine as basis of realization	61
Tikhomirov D.A. Civil protection and civil security aspects of the relationship	68
Babakin V. Current State of Operative and Search Counteraction to Crimes Committed by Youth	72
Shkorupee D.A. Consideration of Cases on Recovery of Alimony for the Maintenance of Parents in Civil Proceedings: Some Aspects	76
Tartasiuk V. The Principle of Humanism in the Concept of the Rule of Law	80
Sirko R. Concerning the Peculiarities of Legal Relations Arising from Property Damage in the Field of Transportation by Rail	84
Sotskiy A. Legal Status of Employee as a Subject of Individual Labor Relations	88
Dmytrenko O.D. Foreign Experience of Interaction Between the Subjects of Combating Corruption	93
Pietukhov A.Yu. Legal Bases of Interaction of the Power and Business in Ukraine	99
Teteryatnyk H.K. Extraordinary Administrative and Legal Regimes in Modern Conditions of Development of the Ukrainian Society	104

EXTRAORDINARY ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGIMES IN MODERN CONDITIONS OF DEVELOPMENT OF THE UKRAINIAN SOCIETY

Hanna K. Teteryatnyk

Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, Ukraine

e-mail: roksolanna@ukr.net

Abstract. The concept of legal regime, its content, classification of legal regimes, their ratio and influence on the procedural form are studied. The main categories of scientific sources are analyzed: research on the theory of state and law, which are the starting point for the formation of ideas about the outlined concepts; works of administrative scientists who have made a significant contribution to the development of topics, as well as the achievements of criminal procedural science. The most common approaches to determining the legal regime are considered. The relationship between the legal regime and such legal categories as "legal status" and "mechanism of legal regulation" has been studied, taking into account the position of the legislator on the categorization of legal regimes in "emergency" laws. It is concluded that there are regulatory gaps in the definition and classification of emergencies, which are the basis for the introduction of emergency legal regimes.

Keywords: administrative-legal regime, normative-legal regulation, classification of administrative-legal regimes; emergency legal regimes.

Постановка проблеми та її актуальність. Однією з вихідних категорій дослідження є поняття правового режиму, його зміст, класифікація правових режимів, їх співвідношення з механізмом правового регулювання.

Попри те, що багато сучасних досліджень присвячені питанням правових режимів, на теоретичному та законодавчому рівнях відсутній єдиний підхід до розуміння цього інституту, феномену, його складових. Особливого значення це питання набуває з урахуванням появи нових надзвичайних правових режимів: АТО, ООС, поява яких пов'язана із суспільно-політичними змінами, які відбуваються в Україні з 2014 року: збройним конфліктом, тимчасовою окупацією окремих територій та ін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різним аспектам дослідження правових режимів присвячені роботи багатьох учених: С. С. Алексєєва, І. С. Барзилової, А. О. Барчука, А. В. Басова, Д. М. Бахраха, А. І. Берлача, Ю. П. Битяка, Б. Я. Бляхмана, О. Г. Брателя, Н. В. Коваленко, В. В. Коліжака, В. К. Колпакова, В. М. Комарницького, А. Т. Комзюка, С. О. Кузніченка, Я. В. Лагура, М. І. Матузова, С. О. Магди, О. В. Малька, Т. П. Мінка, Л. А. Морозової, Ю. П. Пацурківського, С. В. Петкова, С. В. Пчелінцева, А. В. Рибіна, П. М. Рабіновича, Б. В. Россинського, М. Б. Саакяна, О. Ф. Скакун, А. С. Спаського, В. В. Сташиса, В. Я. Тація, Н. В. Харченко, В. І. Шакуна, В. О. Шамрая, В. К. Шкарупи та ін.

Мета статті полягає в дослідженні сутності надзвичайних адміністративно-правових режимів у сучасних умовах розвитку українського суспільства.

Виклад основного матеріалу. Одним із дискусійних питань є співвідношення механізму правового регулювання та правового режиму. Як справедливо зазначають вчені, зазначені категорії не співпадають і за обсягом. Правовий режим включає в себе суб'єктів, їх правові статуси, об'єкти, методи взаємозв'язку конкретних видів суб'єктів з об'єктами, систему гарантій, у т.ч. юридичну відповідальність [1, с.51-51]. Вчені справедливо підкреслюють важливе значення для розуміння правових режимів, таких умов, як час, простір, коло осіб, на яких він розповсюджується та які наповнюють його конкретним змістом відповідно до тих соціальних процесів, які відбуваються у відповідний час та конкретному місці [2, с.57,58]. Цим визначається і більша стабільність правових режимів порівняно із правовими механізмами, які більш швидко та динамічно змінюються під впливом правозастосовної практики [3, с.66].

Дослідження цього питання унеможливується без урахування позиції законодавця щодо категоризації правових режимів у «надзвичайних» законах, що представляють «...різновид законів, які регулюють суспільні відносини в умовах введення в державі чи на окремій її території особливого правового режиму з метою забезпечення непорушності прав і свобод людини; конституційного ладу і правопорядку; мають вищу юридичну силу приймаються в особливому порядку; мають імперативний характер, можуть бути обмеженими у просторовому та часовому аспектах дії» [4, с.220].

Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану»: надзвичайний стан визначається як особливий правовий режим, який може тимчасово вводитися в Україні чи в окремих її місцевостях при

виникненні надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру не нижче загальнодержавного рівня, що призвели чи можуть призвести до людських і матеріальних втрат, створюють загрозу життю і здоров'ю громадян, або при спробі захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу України шляхом насильства і передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування відповідно до цього Закону повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення безпеки і здоров'я громадян, нормального функціонування національної економіки, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, захисту конституційного ладу, а також допускає тимчасове, обумовлене загрозою, обмеження у здійсненні конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень» [5]. Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про правовий режим воєнного стану»: «Воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень» [6].

Норми вищенаведених нормативно-правових актів, а також інших «надзвичайних» законів України: Кодексу цивільного захисту населення України від 02.10.2012 р. № 5403-VI, ЗУ «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» від 13.07.2000 р. № 1908-III, ЗУ «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 р. № 638-IV, ЗУ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18.01.2018 р. № 2268-VIII, ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 5.04.2014 р. № 1207-VII та ін., дозволяють зробити виділити наступні особливі ознаки надзвичайних правових режимів: 1) мету; 2) локальність (темпоральна ознака (тимчасовість) та /або територіальність); 3) рівень та форми загроз обумовлених надзвичайною ситуацією; 4) розширення дискреційних повноважень органів державної влади (та створення нових органів) задля досягнення мети введення такого режиму; 4) підвищений ступінь обмеження конституційних прав і свобод, законних інтересів людини і громадянина, юридичних осіб (порівняно з нормальними умовами життєдіяльності суспільства і держави); 5) використання особливих методів та механізму правового регулювання; 6) використання механізмів міжнародного права та міжнародної правової допомоги (ЗУ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18.01.2018 р. № 2268-VIII, ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 05.04.2014 р. № 1207-VII).

Слід звернути увагу, що не усі надзвичайні ситуації є підставою введення надзвичайних правових режимів. Відповідно до п. 24 ч.1 ст. 2 Кодексу Цивільного захисту України: «Надзвичайна ситуація – обстановка на окремій території чи суб'єкті господарювання на ній або водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфітотією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загинувших і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності» [7]. Проаналізувавши їх визначення, констатуємо, що у класифікаторі, незалежно від причин виникнення надзвичайної ситуації, використовується звужене розуміння їх впливу лише з огляду на об'єкти, що відносяться до цивільного захисту населення. У ст. 1 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану» передбачено більш широке коло ситуацій, подій, які є підставою його введення: надзвичайні ситуації техногенного або природного характеру не нижче загальнодержавного рівня, що призвели чи можуть призвести до людських і матеріальних втрат, створюють загрозу життю і здоров'ю громадян, спроба захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу України шляхом насильства [5]. У ЗУ «Про правовий режим воєнного стану» до таких відносяться збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності [6]. При цьому законодавець уникає використання будь-якого терміну для позначення таких подій, ситуацій, використовуючи словосполучення «у разі».

Правовий режим АТО було введено рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» на підставі ст.ст. 107, 112 КУ було введено Указом Президента України від 14 квітня 2014 року [9]. Саме рішення має гриф таємно, а питання, пов'язані із визначенням режиму антитерористичної операції містяться у ЗУ «Про боротьбу з тероризмом», у ст. 1 якого визначено, що «...антитерористична операція - комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності» [10]. Тобто режим АТО вводиться з метою проведення спеціальних заходів, «необхідних для звільнення заручників, забезпечення безпеки і здоров'я громадян, які опинилися в районі проведення антитерористичної операції, нормального функціонування державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій» [10]. У цьому документі законодавець також уникає нормативного визначення і конкретизації ситуацій, обставин введення такого режиму, що дозволяє виділити їх лише контекстуально, виходячи із норм закону.

У ЗУ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», яким було введено режим ООС, визначається, що «Правовий статус тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також правовий режим на зазначених територіях визначаються цим Законом, Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», іншими законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права» [11] (ч.1 ст. 2), а також визначають цілі державної політики на зазначених територіях, серед яких: звільнення тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та відновлення на цих територіях конституційного ладу; захист прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб; забезпечення незалежності, єдності та територіальної цілісності України [11]. Хоча у преамбулі закону і визначається перелік тих обставин, які стали підставами введення особливого державного регулювання із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, законодавець знову-таки уникає їх термінологічної уніфікації в одному понятті.

У ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» [12] також визначено передумови його введення, однак відсутнє визначення обставин, ситуації, яка обумовлює підстави введення такого режиму.

Зазначене дає засновки для твердження про наявність нормативних прогалин щодо визначення та класифікації надзвичайних ситуацій, які є підставами запровадження надзвичайних правових режимів. Справедливою у цьому контексті є думка В.В. Коліжака, який вказує на те, що визначення соціальних та воєнних надзвичайних ситуацій потребує доопрацювання, оскільки вони є надзвичайно абстрактними і не враховують реалій сучасних подій, пов'язаних з подіями на Донбасі [13, с.34].

Рівень та форми загроз обумовлених надзвичайною ситуацією корелюють із наступними ознаками правових режимів: ступенем розширення дискреційних повноважень органів державної влади (та створення нових органів) задля досягнення мети введення такого режиму, ступенем обмеження конституційних прав і свобод, законних інтересів людини і громадянина, юридичних осіб (порівняно з нормальними умовами життєдіяльності суспільства і держави) та використовуваними особливими методами та механізмом правового регулювання.

Однією із найважливіших функцій інституту надзвичайних правових режимів у забезпеченні безпеки полягає у тому, що норми, які його представляють виступають критерієм визначення правомірності дій, що проводяться органами влади у кризових ситуаціях, слугують непереборними перешкодами для їх свавілля, не допускають переростання тимчасового особливого режиму в авторитарний. Створення демократичного соціально справедливого, такого, що адекватно відображає баланс інтересів та потреб громадян і держави правового механізму забезпечення безпеки у надзвичайних ситуаціях є «лакмусовим папером» ступеня демократизму державного і суспільного життя [14, с.118].

Висновки. Зміна балансу між повноваженнями державних органів та ступенем забезпечення конституційних прав і свобод, законних інтересів людини і громадянина, юридичних осіб повинна відповідати меті введення надзвичайного правового режиму, направленої на подолання рівня та форми загроз, обумовлених нестандартними, «надзвичайними» ситуаціями та бути співрозмірним. Крім того, якщо держава і здійснює відхід від певних зобов'язань, то мають бути створені інші гарантії для

забезпечення основоположних прав і свобод людини і громадянина. На нашу думку, теоретичну модель надзвичайних правових режимів необхідно формувати, виходячи з багатофакторності та різноманітності ситуацій. На наше переконання, використання теоретичної моделі створить підґрунтя для оцінки за такою моделлю адаптивних елементів тих систем правовідносин, на які впливають надзвичайні правові режими, та розширить можливості для визначення перспектив їх удосконалення та прилаштування у випадках виникнення певних надзвичайних ситуацій. Розвиток наукових парадигм та надзвичайного законодавства у сучасних умовах знаходиться у динамічному розвитку, обумовленому соціально-політичними змінами в Україні, які знаходяться в активній фазі з 2014 року.

References:

1. Kozhevnikov S. A., Kopytova Ye. D. *Effektivnost' gosudarstvennogo upravleniya: problemy i metody povysheniya: monografiya* [Efficiency of public administration: problems and methods of improvement]: Vologda: FGBUN VolNTS RAN, 2018. 208 p. [in Russ.].
2. Kuznichenko S. O. ed., 2011. *Nadzvychni administratyvno-pravovi rezhymy: zarubizhnyy dosvid ta ukrayins'ka model* [Extraordinary administrative-legal regimes: foreign experience and Ukrainian model] : Monohrafiia. Odesa: : ODUVS. P. 324 [in Ukr.].
3. Matuzov N. I., Mal'ko A. V. *Politiko-pravovyye rezhimy: aktual'nyye aspekty* [Political and legal regimes: actual aspects]. *Obshchestvennyye nauki i sovremennost'*. 1997. № 1. P. 66-72. [in Russ.].
4. Barchuk A.O. *Nadzvychni zakony v systemi zakonodavstva: teoretyko-pravovi aspekty*. [Emergency laws in the system of legislation: theoretical and legal aspects]. *dyss. ... kandt. yuryd. nauk.*, 12.00.01. K., 2019. P.257 [in Ukr.].
5. *Pro pravovyy rezhym nadzvychnoho stanu: Zakon Ukrayiny* [About the legal regime of the state of emergency] vid 16.03.2000 № 1550-III. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-14#Text> [in Ukr.].
6. *Pro pravovyy rezhym voyennoho stanu: Zakon Ukrayiny* [On the legal regime of martial law] vid 12.05.2015 № 389-VIII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> [in Ukr.].
7. *Kodeks tsyvil'noho zakhystu Ukrayiny* [Code of Civil Protection of Ukraine] vid 02.10.2012 № 5403-VI. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text> [in Ukr.].
8. *Klasyfikator nadzvychnykh sytuatsiy DK 019:2010: Nakaz Derzhavnoho komitetu Ukrayiny z pytan' tekhnichnoho rehulyuvannya ta spozhyvchoyi polityky* [Classifier of emergencies DK 019: 2010] vid 01.01.2011. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va457609-10#Text> [in Ukr.].
9. *Pro rishennya Rady natsional'noyi bezpeky i oborony Ukrayiny vid 13 kvitnya 2014 roku "Pro nevidkladni zakhody shchodo podolannya terorystychnoyi zahrozy i zberezhennya terytorial'noyi tsilisnosti Ukrayiny: Ukaz Prezydenta Ukrayiny* [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine of April 13, 2014 "On urgent measures to overcome the terrorist threat and preserve the territorial integrity of Ukraine] vid 14.04.2014 № 405/2014. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/405/2014#Text> [in Ukr.].
10. *Pro borot'bu z teroryzmom: Zakon Ukrayiny* [Law on Combating Terrorism] vid 20.03.2003 № 638-IV. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> [in Ukr.].
11. *Pro osoblyvosti derzhavnoyi polityky iz zabezpechennya derzhavnoho suverenitetu Ukrayiny na tymchasovo okupovanykh terytoriyakh u Donets'kiy ta Luhans'kiy oblastiakh Zakon Ukrayiny: Zakon Ukrainy* [Law of Ukraine On Peculiarities of State Policy on Ensuring the State Sovereignty of Ukraine in the Temporarily Occupied Territories in Donetsk and Luhansk Oblasts] vid 18.01.2018 № 2268-VIII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2268-19#Text> [in Ukr.].
12. *Pro zabezpechennya prav i svobod hromadyan ta pravovyy rezhym na tymchasovo okupovaniy terytoriyi Ukrayiny: Zakon Ukrainy* [On ensuring the rights and freedoms of citizens and the legal regime in the temporarily occupied territory of Ukraine] vid 15.04.2014 № 1207-VII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18#Text> [in Ukr.].
13. Kolizhak V.V. *Evolutsiya pidkhodiv shchodo klasyfikatsiyi nadzvychnykh sytuatsiy* [Evolution of approaches to the classification of emergencies]. *Derzhavne upravlinnya: teoriya ta praktyka*. 2015. № 1. P. 31-36. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Dutp_2015_1_6. [in Ukr.].
14. Aleshin V.V. *Pravovyye osnovy ispol'zovaniya iskluchitel'nykh rezhimov v obespechenii bezopasnosti Rossiyskoy Federatsii* [Legal bases for the use of exclusive regimes in ensuring the security of the Russian Federation]. *Chernyye dyry» v rossiyskom zakonodatel'stve*. 2006. № 2. P. 200-204 [in Russ.].

Чрезвычайные административно-правовые режимы в современных условиях развития украинского общества.

Тетерятник Анна Константиновна, e-mail: roksolanna@ukr.net

Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация: В предлагаемой статье исследовано понятие правового режима, его развитие и содержание в современных условиях украинского общества. Проанализированы работы ученых-административистов, а также нормы чрезвычайного законодательства. Сделан вывод о наличии нормативных пробелов по определению и классификации чрезвычайных ситуаций, которые являются основаниями введения чрезвычайных правовых режимов.

Ключевые слова: административно-правовой режим, нормативно-правовое регулирование; классификация административно-правовых режимов; чрезвычайные правовые режимы.